

Η Σελίς των Κουάκερ

ΤΟ ΠΑΡΑΜΥΘΑΚΙ ΣΑΣ ΤΟ ΔΩΡΟ ΤΗΣ ΠΡΩΤΟΧΡΟΝΙΑΣ

Το βράδυ της περσινής παραμονής της Πρωτοχρονιάς που είχα κι' εγώ προσκληθῆ σ' ένα φιλικό μου σπίτι, αφού κόψαμε τὴ βασιλόπιττα κι' εὐχηθήκαμε ὁ ἕνας στὸν ἄλλο τὸν καινούριο χρόνο, ὁ πιὸ ἡλικιωμένος ἀπὸ τὴ συντροφιά, ἕνας σεβάσιμος καὶ συμπαθητικὸς γεροντάκος, μὲ κάτασπρα μαλλιά, μᾶς διηγήθηκε τὸ ἐξῆς ἀνέκδοτο:

«Κάποτε, τέσσερις ἐργᾶτες ποὺ δουλεύανε στὸ ἐργοστάσιο τοῦ Ἄγγλου κ. Κουάκερ, ἐπήγαν τὴν Πρωτοχρονιά στὸ σπίτι του γιὰ νὰ τὸν εὐχηθοῦνε καὶ νὰ πάρουν, ὡς καθε χρόνο, τὸ δῶρο τους.

Ὁ κ. Κουάκερ, ἀφοῦ τοὺς εὐχαρίστησε γιὰ τὴν εὐχή τους, τοὺς εἶπε:

— Καὶ τώρα, τί προτιμᾶτε νὰ σᾶς δωρήσω, φίλοι μου; Ἀπὸ μιὰ λίρα στὸν καθένα σας ἢ ἀπὸ ἕνα τόμο τῆς Ἁγίας Γραφῆς; Διαλέξτε καὶ πέστε μου.

— Ἐγώ, εἶπε ὁ πρῶτος ἐργᾶτης, δὲν ξέρω, δυστυχῶς, γράμματα. Γι' αὐτὸ θὰ πάρω τὴ μιὰ λίρα.

— Ἐγώ, εἶπε ὁ δεῦτερος, ξέρω ν' ἀνάμματα, ἀλλὰ ἐγὼ τόση μεγάλη ἀνάγκη ἀπὸ χρήματα, ὥστε δὲν μπορῶ παρά νὰ προτιμῶ τὴ λίρα.

Τὸ ἴδιο ἔκανε καὶ ὁ τρίτος κι' ἐπῆσε κι' αὐτὸς τὴ λίρα του.

Κι' ὁ Τζᾶκ ἄλθευ ἑπτὰ σωστὲς μέρες ξεαμανίσθηκε ἀπὸ τὸ Κρόϊντον. Τὴν ὄγδῃ ὁμοῦς μέρα ἔλαβε ἕνα σοβαρὸ καὶ τρομερὸ γράμμα.

«Τζᾶκ — τοῦ ἔγραφε ἡ Τζένυ, — καταλαβαίνω ὅτι ἴσως μετωνόησες γιὰ τὴν ὑπόσχεσι ποδοῦ ἔδωσες. Εἶσαι ἐχεύθερος νὰ κάνης ὅ,τι θέλεις. Ἐγὼ ὁμοῦς ποτὲ πειὰ δὲν θὰ σ' ἐνοχλήσω καὶ θὰ ζήσω μόνο μὲ τὴν ἀνάμνησί σου, μακριὰ ἀπὸ τοὺς δικούς μου γιὰ νὰ μὴ τοὺς κάνω νὰ ντρέπωνται γιὰ μένα...»

Ὁ Τζᾶκ ἠθάβασε πολλὰς φορὰς ἀπὸ τὸ γράμμα μὲ δάκρυα χαρᾶς. Εἶχε παίσει πειὰ νὰ ἀμφιβάλλῃ γιὰ τὴν ἀγάπη τῆς Τζένυ. Καὶ τὴν ἑξῆς μέρα πῆγε στὸ σπίτι της καὶ ζήτησε ἀπὸ τὸν πατέρα της νὰ τὴν παντρευθῆ. Ἦταν εὐτυχισμένος. Εἶχε διαλέξει μιὰ γυναῖκα πρὸ τὸν ἐλάτρευε, κι' ἀδιαφοροῦσε γιὰ τὰ πλούτη του καὶ τὴν ἀριστοκρατικὴ καταγωγή του.

ΝΤΙΚ ΧΟΥΑ-ΙΤ

Τότε ἦρθε ἡ σειρά τοῦ τέταρτου ἐργᾶτη, ποὺ ἔπυχε νὰ εἶνε ὁ πιὸ μικρὸς ἀπὸ τοὺς ἄλλους συντρόφους του, ἕνα παιδί ὡς 15-16 ἐτῶν. Ὁ κ. Κουάκερ τὸν πλησίασε μὲ ἀγαθότητα καὶ τοῦ εἶπε γελαστά:

— Τώρα, νὰ ἰδοῦμε ἐσὺ, καλὸ μου παιδί, τί θὰ προτιμήσης; Τὴ λίρα ποὺ μπορεῖ νὰ τὴν κερδίσης ὅποτε θέλεις μὲ τὴν ἐργασία σου ἢ αὐτὸ τὸ ἔσοχο, τὸ ἅγιο βιβλίο;

Ὁ μικρὸς ἐργᾶτης σκέφτηκε

Ἡ μελαγχολικὴ

χρωιάτικου δώρου σας; Πηγαίνετε τώρα στὸ καλὸ καὶ νὰ ξέρετε ὅτι καὶ ἂν ἀκόμα δὲν εἶχα βάλει μονος μου τὸ πεντόλιρο στὸ βιβλίο αὐτό, ἡ Ἁγία Γραφή εἶνε ἕνας τόσοσ μεγάλος καὶ ἀνεκτιμητὸς θησαυρὸς, ποὺ πρέπει νὰ τὴν προτιμοῦμε πάντοτε ἀπὸ κάθε ἄλλο πρᾶγμα στὸν κόσμο.

ΙΣΤΟΡΙΟΥΛΕΣ ΠΩΣ ΠΙΑΣΤΗΚΕ Ο ΚΛΕΦΤΗΣ

Ἐνας Ἀράτης ἔμπορος εἶχε ἐμπιστευθῆ σ' ἕνα καμηλιέρη Τοῦρκο μερικὲς μπάλες μεταξωτά γιὰ νὰ τὴς πᾶν ἀπὸ τὴν Ἀλεξάνδρεια στὸ Κάιρο. Πῆγε μάλιστα κι' αὐτὸς μαζί, μὰ στὴ μέση τοῦ δρόμου ἀρρώστησε καὶ δὲν μπόρεσε νὰ ἀκολουθήσῃ τὸ καραβάνι.

Ἐπειτα ἀπὸ λίγον καιρὸ ὁ

καμηλιέρης, μὴ θέποντάς του πουθενά, ὑπόθεσε πὼς πέθανε, πούλησε τὰ μεταξωτά στὸ Κάιρο καὶ ἔλλαξε δουλειά.

Ὁ ἔμπορος ὁμοῦς ἔφτασε τέλος μιὰ μέρα στὸ Κάιρο.

Ἀφοῦ γύρεψε πολὺν καιρὸ τὸν καμηλιέρη, τὸν βρῆκε στὰ ρεῦματά του

Ὁ καμηλιέρης προσποιήθηκε πὼς δὲν τὸν γνῶριζε καὶ ἰσχυρίσθηκε ὅτι ποτὲ δὲν ἦταν καμηλιέρης.

Ὁ ἔμπορος ἔφερε τὸν Τοῦρκο μπρὸς στὸν καθῆ. Ἄλλ' εἰδείεις, δὲν μπόρεσε νὰ κρίνῃ τὴν ὑπόθεσι καὶ ἔδωξε τοὺς δυὸ ἀντιδίκους. Τὴν ὥρα ὁμοῦς ποὺ ἔφευγαν μαζί, ὁ καθῆς φώναξε ἔξαφνα:

— Ψίι! Ψίι! Καμηλιέρη!...

Ὁ Τοῦρκος γύρισε τὸ κεφάλι του, χωρὶς νὰ σκεφθῆ πὼς λίγη ὥρα πρὶν εἶχε ὀρκισθῆ ὅτι ποτὲ δὲν εἶχε κάνει τὸν καμηλιέρη.

Τότε ὁ καθῆς πείσθηκε γιὰ τὴν ἐνοχὴ του, τὸν ἔπιασε καὶ τὸν καταδίκασε πρῶτα-πρῶτα σ' ἕνα γερὸ ξυλοκόπημα γιὰ τὸν ψεύτικο ἄρκο του καὶ κατόπιν τὸν ἀνέγκασε νὰ δώσῃ στὸν ἔμπορο τὴν ἀξία τῶν μεταξωτῶν του.

ΛΟΓΙΑ ΤΩΝ ΠΑΙΔΙΩΝ

Κατὰ τὴν ὥρα τοῦ μαθήματος, ὁ Τοτὸς πιπιλίζει μιὰ καραμέλα.

— Τί ἔχεις στὸ στόμα σου, Τοτὸ; τὸν ρωτᾷ ὁ δάσκαλος.

— Τὰ δόντια μου καὶ τὴ γλῶσσα μου κύριε...

ΤΡΑΓΟΥΔΑΚΙΑ ΒΡΑΔΥ

Τὸ δειλινὸ ξαπλώθηκε
Στῆς γῆς τὴν ἀγκαλιά
Καὶ τὰ πουλάκια πέταξαν
Δειλά μὲς στὴ φωλιὰ.

Κάποια γαλήνη μαγικὴ
Στὴν πλάσι ὅλη κρατᾷ
Κ' ἡ νυχτερίδα βιαστικὴ
Ἐδῶ κι' ἐκεῖ πετᾷ.

Ὁ γκιώνης ἀπὸ μακριὰ
Μονότονα λαλεῖ
Καὶ μὲς ἀπὸ τὰ φυλλώματα
Τὴ νύχτα προσκαλεῖ.

Τὸ φῶς σὲ λίγο σβύνεται
Τὸ σκότος τὸ νικᾷ
Καὶ μὲς στὴν ἡσυχὴ νυχτιά

Παρακολουθήσατε τὸ ἀριστουργηματικὸ
παιδικὸ μυθιστόρημα
«ΟΙ ΜΙΚΡΟΙ ΡΟΒΙΝΣΩΝΕΣ»